

ВЪСТНИКЪ

Градската библиотека

Варъ

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИИ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВѢТЪ

Д. Н.

ДОБРУДЖАНСКИ ГРИЖИ.

Третата година отъ обявяването на войната съ Ромъния намира добруджанското население въ едно извънредно тежко положение. Вжурещият миръ сложи край на неговите мачи, прѣдизвикани отъ изгнанието и военните дѣйствиа, които се водѣха на добруджанска територия. Останалитѣ жива отъ оталиченитѣ добруджанци и демобилизиранитѣ войници отъ рониската армия се завърнаха вече по домоветѣ си, но положението въ което ги намиратъ е повече отъ покъртително. Букурещия, обаче, миръ нищо не допринесе за възстановието и заздравяването на опѣли рани, които ронискиятѣ власти и войски му нанесохъ при своето позорно бѣгство. Въпросътъ за обезщетението, неизвѣстно по какви причини, третира добруджанци машинска, а сѣвладнието пъкъ ги остави почти на собствената имъ сѣдба. Това е една сѣдбосна неправда къмъ тяхъ, която за дълго време ще дава опечатѣкъ на тяхното положение.

Само отъ българското население въ едновремениятѣ силестренски окръжъ ронитѣ сѣ отвлѣкоха повече отъ 8200 коза, 18000 глави едъръ добитѣкъ, 147,000 овце и кози и 5000 кола и каруци, сѣ милиони килограми храни и др. около 2,350,000 лева покънина. Това, което стана въ силестренско, стана и въ всички останали области на Добруджа. Въз основа на нѣкои законни основания или просто по грабежнически начини, ронитѣ унищожиха или задигаха съ себе си почти 76% отъ инвентара на добруджанското земеделческо стопанство. Това е единъ непоносимъ ударъ за туй население, но той не е всичко. На добруджанското население бѣ нанесенъ още по чувствителенъ ударъ отъ жестока колонизаторска политика на Ромъния. Нейнитѣ присви да обезлюдява Добруджа отъ работоспособното българско население, за да заселва съ свои колонисти, остава тази областъ въ едно безпомощно положение. Липсата отъ работни ръцѣ е повсѣкъштина.

Въпреки това положение на стопанскитѣ инвентаръ на добруджанския земеделецъ и на работоспособността на населението въ една частъ отъ нея, запаситѣ отъ храни отъ мирнитѣ години, както и многогодишната реколта бѣха изези и изнесени. А таягодишниятъ неурожай дойде да допълни окаяното положение на добруджанеца и да го постави прѣдъ призрака на гладната смъртъ.

Добруджанското население гладува вече,

макаръ да не е изтекълъ сезона на прибираването на реколтата. Ина случай вече, кждѣто по нѣколко дена не виждатъ хлѣбъ. Процентътъ на срднното земеделческо производство въ по-големата частъ отъ Добруджа не надмина отъ 6—7 кр. на декаръ, а на извѣстни мѣста този процентъ се равнява на пула. Незапомненъ абсолютъ неурожай господствува особено въ сѣверна Добруджа.

Всичко това създава страшни грижи на населението за утрѣшния дѣнь. Още по вече, че и сезона за сѣятбата въ нѣкои части отъ Добруджа надблжава. Нуждно е сѣме, а такова нѣма. А пропусне ли се това време, останатъ ли нивитѣ незасѣяни, картината за идущата година става още по грозна.

Добруджанското население прави всичко възможно отъ своя страна да навали тежестта на сѣдбата си. Неговото трудолюбие и нестелностъ сѣ послѣдници. Но при положението, въ което се намира, то само не може да си помогне, нему е нужна чужда помощ. Такава то не може да намери отъ другадъ, освѣнъ отъ българското правителство. То е единичко, което може да помогне най-напрѣие и най-ефективно. Озавнавайки това, населението отъ силестренско е изпратило тѣзи дни една делегация, която да се яви прѣдъ българското правителство, за да изкаже нуждитѣ на населението и да моли за помощъ, съ която да покрѣпне нуждитѣ си, както за днешния дѣнь, така и за сѣвобения сезонъ. Може би тази делегация въ скоро време ще бѣде послѣдвана отъ други такива. Застрашителното положение, въ което е поставено населението, не търпи никакво отлагане. Единичкото срдѣство, съ което може да разполага то сега, е да моли за помощъ. Тая помощъ трябва да му бѣде дадена, защото иначе катастрофата за него е неминуемо.

Ний съзнаваме извънредно тежкитѣ задачи, които полѣжатъ изцѣло вниманието на българското правителство, но възможното трябва да се направи. Самото население е готово да даде всичко, съ сѣдѣйствието за прилагането на изрѣкитѣ, които българското правителство би прѣдприело за облекчение на неговата участъ.

Ний не се съмняваме, че и сѣвзническиятѣ власти ще взематъ нуждитѣ мѣрки, за да облекчатъ участта на населението отъ етапната зона. Тука не е въпроса за друго, освѣнъ за спасяване отъ гладна смъртъ едно 200,000 население, безразлично отъ каква народностъ е то и каква ще бѣде бъдещата му политическа сѣдба.

вѣна движението отъ неприятеля въ устѣето на р. Юрданъ. Неприятелски разузнавателни нападения бидоха прогонени отъ насъ. Едно нападение на Рибелинитѣ и южно отъ Табуку биде осуетено чрѣзъ сухоземненъ бой отъ страна на нашитѣ постовете. Отъ останалитѣ фронтове нищо ново.

Съюзната и неутрална преса за рѣчьта на д-ръ Золфъ.

Германскитѣ и австро-унгарски вѣстници живо коментиратъ рѣчьта на държавния секретаръ д-ръ Золфъ, държавна въ 20 т. м. при еднакъ прѣкъмъ на парламентарни дѣйци и журналисти.

«Nordd. Allgemeine Zeitung» казва: Рѣчьта трябва, отъ една страна, да отхвърли заблудението, което внесе твърдението на Балфуръ, а отъ друга — да каже истината върху войната и мирътъ, докогато това се отнася до Германия. Туй не е само една комбинация на думи; тя е изрѣкъ, на който лежи мирътъ, следъ което, по който трябва да се тѣри вой.

Видеателъ на авестиниотѣ, графъ Ревентловъ пише въ «Deutsche Tageszeitung»: Въ неприятелиотѣ страни тая рѣчь е нейна тен ра ще се оване като сѣдѣствие отъ нашитѣ войни неуспѣхъ. Рѣчьта на д-ръ Золфъ трябва да се схване, като на чало на борбата орнунъ пангерманиститѣ, както прѣсборъ Дебрюей искаше името на новия уловъ въ живота на Германия. Ако той работи отъ надежди и горори въ този смисълъ за съюза на народитѣ, то вси е неговата работа, но политически звучи димителево. Явно е, че той ще прѣзъбѣе ала въ г-нъ Уилсонъ. Ожидане: вѣнъ отъ тѣзи дѣйности е въ послѣдния смѣтъна една проблема на олитата, еднѣвъ въпросъ на сила на едната страна и слабостъ на другата. Това нѣма да бѣде измѣнено отъ хубавитѣ думи.

«Vorwärts» пише: «Рѣчьта на Золфъ трябва да бѣде парче отъ едно хубаво бѣчение. Золфъ поддържана бѣдѣнето отъ доверие на народъ къмъ народъ. Който се бори за доверие, не трябва да отказва доверието и трябва да докаже, че самъ то заслужава. Ако ний може отново да опечелемъ доверието — по не доверието на новиникитѣ — а това на народитѣ, то това е най-трудното и великото, но оспирѣменно и най-ценното завладѣване, което може да направимъ. Все пакъ затова трябва да се поработи още малко».

«Arbeiter Zeitung» нарича рѣчьта на д-ръ Золфъ «рѣчь на мира», а «Pester Lloyd»: «Държавниятъ секретаръ формулира още по-ясно мисълта на графъ Хертигенъ, че възстановяването на Бельгия не е отъ важнѣта, а полита за войната въ нашитѣ противници». Рѣчьта на Золфъ нѣма да убѣди министри на съглашенската държави, но което не иска да губи върата въ човѣчеството, трябва да се надѣва, че истината, която се провъзгласи отъ нея постепенно ще намѣри пътя къмъ разума, отъбѣтѣта и истинката къмъ самосъхранението въ стоимѣта на срѣна на народи».

Мѣрдаванитѣ политически кръгове въ Виена, сѣдъ да сѣмататъ, че тая рѣчь ще укрепи брѣзо сѣвзвѣстие върху миролюбивитѣ елементи въ антитатата, сѣмъ убѣдени, че политикитѣ на тѣзи групи ще се засилватъ.

Неутралнитѣ въ «Ньювъ ванъ денъ дагъ» гледа на п-големата частъ отъ рѣчьта на д-ръ Золфъ, като на единъ аспектъ къмъ умѣренитѣ елементи, китѣ ще послѣдне, и въ лагера на прѣтвничитѣ. А «Хедъ Вадерландъ» казва: «Бѣдѣнето на тая рѣчь се ерпе въ това, че тя показва по д-бръ отъ всѣкъ рѣчи на другитѣ държавници, държави въ послѣдно време, какъ ще стане изравняването на противѣрчието между воюващитѣ страни. При все това Золфъ не се надѣва на една таква изравняване. Той вижда въ рѣчьта на Балфуръ само една сѣнка за прѣдстоитѣта избори въ Англия».

Лордъ Сесалъ азъ германскитѣ колонии и Брѣстлитовскитѣ миръ.

Лондонъ, 24-авг. (Кор. бюро). Лордъ Робертъ Сесалъ заяви прѣдъ единъ прѣдставителъ на агенцията Райтеръ: Рѣчьта на държавния секретаръ на колонитѣ г. Золфъ е първата крачка къмъ разрѣшението на единъ важенъ въпросъ. Изявлението на г. Золфъ отъ-по Бельгия сѣмъ повече задоволително отъ войчки по рѣшението извѣстия. Най-новото въ рѣчьта на г. Золфъ е това, което той казва върху Брѣстлитовскитѣ миръ, който билъ една вѣременна мѣрка за създаването на независими държави върху базата на принципа на националноститѣ. За прѣвъ пътъ чуваме, че Брѣстлитовскитѣ миръ билъ вѣременно нѣщо. Политиката на Германия не дѣлѣла присѣдението на тѣзи държави, но само подчинението имъ на германскитѣ изгледѣ. За тѣзи дѣлѣ тѣзи държави били създадени. Що се отнася до германскитѣ колонии, английското правителство ще обнародва една свия книга върху германското владѣчество въ колонитѣ, въ които протестътъ на г. Золфъ срѣну съвѣстности, че германското владѣчество било безчеловѣчно, е оборванъ. Правителството нѣме, че една владѣтелна партия въ Германия се бори за създаването на една колониза германска империя въ Африка, за да се владѣе тѣзи послѣдната въ военно отношение. Твърдението на г. Золфъ, че г. Балфуръ или другъ нѣкъ английски държавенъ мѣжъ е прѣдложилъ присѣдението, о кѣмъ Англия на африканскитѣ колонии е несправъ г. Балфуръ казва само, че е не-въ-възможно Германия да получи и-дѣлѣтѣ върху тѣзи колонии и г. Лордъ Джоржъ, казва че ко-принципѣта за мѣжъ ще нѣме рѣшението върху германскитѣ колонии. Л-вдъ Сесалъ извѣстѣ, като казва, че той е убѣденъ, какъ Германия прѣзъана и-рѣжѣнето си.

Берата за международенъ конгресъ

Въ «Vossische Zeitung» извѣстѣватъ отъ Петербургъ: Кѣмъ ма общѣватъ отъ Д-мъ довъ, работническата партия, която вѣнъ оспирѣтъ се изказа нѣколко пѣти за еднѣ ко-рѣнции на социалитѣ отъ антитатѣ и направи въ това извѣрѣдѣние послѣд-ки, които обаче, вѣнѣги бѣха подтѣжани отъ английското правителство, сега се по-готѣи къмъ еднѣвъ послѣдѣнъ омитъ, за да по-стѣпне еднѣвъ интернационаленъ разгоръ. Тѣмъ по се получѣха въ Лондонъ свѣдѣния, че и францускитѣ социалисти не сѣмъ получѣли разрѣшене, за да замѣнатъ за Лондонъ за една такава конференция. Допу-нѣти сѣмъ само извѣстѣи работници, назначени отъ Клемансо, но социалитѣ сѣмъ отхвър-лили това, поради това, отъ француска страна е направено прѣдложението да се отъотъ въ Франци една конференция, та по то-зи начинъ да се достигне вѣобще ко-ференцията. Но понеже до сега нѣма ни-какѣвъ изгледъ, че француското правител-ство ще допусне неутрални социалитѣ като делегати въ Франция, английскитѣ социалисти прѣвѣятъ прѣдложението: е-днѣвъременно отъ конгреса на социалитѣ отъ антитатѣ, да се сѣсѣи и тѣмъ на социалитѣ отъ централнитѣ сили, та по-такѣвъ начинъ да се достигне до между-ни родни разгоръ. На тѣмъ францускитѣ социалисти въразаватъ, че отлаганскитѣ социалисти не трябва да пускатъ уча-стие на неутралнитѣ на конгреса на со-циалитѣ отъ централнитѣ сили. По този оспорѣнъ въпросъ, вѣрѣнтно, ще се про-дѣлѣтъ разгорѣтѣ. Правителствата отъ Лон-донъ и Парижъ, както и по-рано, сѣмъ здраво рѣшени да изпрѣчатъ на еднѣвъ между-народенъ конгресъ прѣзъ тѣзи година отъ всички разполѣгаеми срдѣства.

Въ еднѣвъ смисълъ е нѣмъ да вѣнѣже на лондонската конференция и Самуелъ Гам-перъ отлаганъ получѣнитѣ отъ Уилсонъ наставленѣ: Американскитѣ социалисти отъ еднѣвъ поимѣтъ, печатанъ въ военни на-рѣдни органи въ Америка, прѣдурѣжданъ свѣитѣ европейски другари да не признаватъ Гам-перъ, като прѣдѣствителъ на американо-то работничество. Гамперъ прѣдставява изключително интереситѣ на американо-китѣ капиталисти, които поддържватъ неговѣятъ работнически съюзъ и че той получава на-отвѣстията си отъ правителството.

БЪЛГАРЧЕ Год. II, № 1-ва

Излѣзе отъ печатъ и се разпраща на а-бонатитѣ. Чрѣзъ избраното одѣржане г. г. учителитѣ въ Добруджа ще улеснятъ сво-та национална задача, да възбудятъ и въз-питатъ у дѣцѣта чувъто за прѣвѣрзаностъ и общѣта сѣмъ.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Бухтинъ отъ Шаба на дѣйств. армия за 28 августъ 1918 год.

Македонски фронтъ. При Битоля, на из-тозѣ мѣста въ западъ на Черна и източно отъ Добро поле отъ време на време, арми-терайската стрѣла отъ двѣтъ страни се улавяше. Отъ Хума до Вардара бойната дѣйностъ се усили. Гръдѣко шурѣвно отдѣ-лѣние се оитѣ да приближи нашитѣ окопи. Еднѣ отъ Хума, но бѣмъ прогнано съ о-ганъ. Английски пѣхотни роти разпѣдѣло-на на нѣколко пѣлни, срдѣ продължителна-силна артилерийска подготовка, атакуваха нѣколко пѣти подъ редъ нашитѣ прѣдѣи-постови при Алчакъ махле и с. Сѣхово, но бѣмъ войски нѣмъ разпрѣснати отъ загуби-отъ доблестнитѣ защитници.

рийски отъкъ, на който нашитѣ батареи от-говериха оживено.

Съюзнически сѣдѣния.

Берлинъ. Югославия отъ Арабъ би-доха осуетени подпоинитѣ неприятелиски омити за пробиване на фронта. Сѣвѣро отъ Балонъ и сѣверно отъ р. Сома английскитѣ атаки пропадаха отъ тежѣ за англичанитѣ загуби. Между р. Сома и Оазъ прѣдооли-пчинитѣ боеве прѣдъ нашитѣ нови пози-ции ерепекитѣ атаки бидоха изравно от-бити.

Виена. Италиански воененъ Театеръ. Нищо за отбѣзавено.

Во Бѣлания спечелитѣмъ чрѣзъ ръкопаш-ни боеве на новъ теренъ.

Цариградъ. Палестински фронтъ. По-морския брѣгъ и до р. Юрданъ само не-

ПРОДАВА СЕ Върмачка окръжна Рустѣвъ Прокторъ сѣмъ

Ромъния и Бесарабия.

Процесът на ромънизацията на Бесарабското население се развива из бърз темп. Интересни са в този процес различията, които съществуват вътре в страната, които съществуват в стремежите на бесарабското население и тия на ромънското правителство. Две интервюта, дадени — едното от бесарабските комисари, другото от минастерия — бесарабски Инкулт и Чохуряну — хвърлят доста определена светлина върху тези различия. Докато комисариата заявява, че ромънизаторската пропаганда трябва да се прилага неспирно, че ромънизацията на училищата и черковното дело напредва силно, че за тая цел е признат „правото на собственост на едрите земеделци“ и пр., министърът Инкулт и Чохуряно от своите изявления са жегнали тий много Маргилманъ, че той бил принуден да отпадне тия изявления на „неопитността“ на тия два минастри. Чохуряно казва, че Бесарабия е загубена за Ромъния. Към това Инкулт добавя, че „Бесарабското население не обща Ромъния, въ която аграрният въпрос не е разрешен“ и че „неговите погледи са обвързани към, напредничавата Украйна“.

Тия различия между намеренията на ромънското правителство и бесарабското население, изглежда, се разрастват в полза на държавата на ромънското правителство по аграрния въпрос в Бесарабия. По тия дотого, по изявленията на комисариата, е признано правото на собственост на едрите земеделци. На това обаче, Чохуряно заявява: „ромънското правителство няма право да обхваща съдебните си на едрите земеделци, и че „разрешението му по друг път, освен чрез аграрната комисия е непатриотично“.

Това са два противоположни гледища, които Маргилманъ, след като защитил земеделците, обяснил от това, че Инкулт и Чохуряно „са още под влиянието на революцията“, а той застава „следшето на велика Ромъния“ и се стреми към „хазманизация на противоречията“.

За отпадането на тази хармонизация, той предприел вече ред мърки, които се отстоят въ излизане зад Днестъра всички русифицирани чиновници, разтурнал бълшевишкият съвет, отстранил 30 офицери, които митрирали бесарабското население, прихванал реквизициите и оттеглил войската от селата. Характерно е съобщението, че след оттеглянето на войската от селата, населението започнало да недоолюбува от извратената въ тях джандармерия.

Това показва, че причините на недоволството се крият много по-дълбоко от чиновническия и военен персонал — бесарабското население не иска да се откаже от придобивките на революцията. Дали „хармонизацията“, за която говори Маргилманъ, ще настъпи, като аграрният отношения на Бесарабия се приравняват с тия на Ромъния или ще настъпи обратен процес, ще рече близкото бъдеще. Въ тая борба ще има да се отстояват главно два фактора: влиянието на революционизирания Украйна и ромънските войски. Някои съвдвни хвърлят известна светлина върху ролята на извратеното въ Бесарабия войско да умирива недоволството — част от пел се приселенивали към недоволстващите бесарабски селени.

Процесът, който се разраства между Бесарабия и Ромъния не носи обединителен, а революционен характер. Неговото развитие е от голям интерес за съседите на Ромъния.

X

Въпрос за мира въ Англия.

Професор Мурай се е изказал по този въпрос пред едни от редакторите на Daily News тале:

Въ Англия има, първо, малка пасионистична група, която иска незабавен мир без да се чака победна или равна Германия. Второ, една голяма маса от патристи мъже и жени, които се приселняват към митинга на Аскитата да се воюва, до като се примаже милитаризма въ Германия и до като последната припадне, че правото трябва да регулира отношенията между народите. Трето, една група, която напълно не е многобройна, но е доста влиятелна и която иска да се воюва до тогава, до когато се победи напълно. Тази група иска да се направи, всичко за една бърза и окончателна победа, да се въведе повърхностна политика, насочена срещу Германия и да се постигне немедовременно с победения.

Въ вътрешната политика тази група иска да упражнява от картелни въ външната с незначително международно право. Прогнозата е за воюването на оръдията, които обхващат хората от

ИЗЪ РУСИЯ.

Москва. Противниците на бълшевишкия режим и кадетите, държат социалреволюционери и мещевиките са образували една организация под името „Възбужда за възрождение на Русия“. Програмата на организацията е: възстановяване на велика Русия без Польша и балтийските провинции. За форма на управлението на първо време е пригласена диктатурата. За диктатор е определен Борис Савванков, за негов помощник бившият генерал Александър Сюзьтъ не признава Брест-литовския мир и е за подновяване военните действия срещу централните сили. По отношение аграрната реформа, сюзьтъ стои на гледното: земята да се раздаде на селските селски възбужда обединение на едрите земеделци. Тая програмна точка излиза протест от страна на социалреволюционерите. Относно държавната форма, не всички са на едно мнение. Двукът партии се изказват за конституционна монархия. Тези откъм работи по конспиративни изтици. Изследват за негови, уебът при замянето на същото правителство, са неособо благодарни.

Берлин. Пред народния комисар на външните работи са били направени представения по повод една нечуваща статия, онародвана преди няколко дена въ вестника на социал-революционерите, откоствено екзекцията на фелдмаршал Айхорн. Народния комисар казва, че тая статия се дължи на свободата на печата въ руската република. Не че съмнение, че германското правителство не счита за достатъчно тази декларация и ще предприеме по нататък постъпки.

ИЗЪ РОМЪНИЯ.

(От нашия специален кореспондент)

— Букурещ. Въ камарата е внесен законопроект за облагане печалбите от войната. Предвижда се облагане на печалби над 5000 л. и достига до 50% от печалбата.

Законопроект за амнистия ще бъде внесен въ парламента тая седмица. М-кия съвет държал въ Биказ, се е запятал от неговата редакция. Говори се, че от високо място се настоява да се установи такъв текът, че известни провинции да не бъдат амнистирани. Цетара се името на кра на 8 дивизии. въ молдовските нарпачи, шабни полковник Стурдза, сив на бившия шеф на либералната партия и зетъ на Карп, който не само, че митгаз Германия чрез армита, но направил от там всичко, за да поведе германски войски върху армията, генерал Вайнману. Главния бивши началник на тайна полиция Панаботеску едва сега е оначетено аретува и отведен въ затвор. До сега той е бил само изолиран въ кашата на една полицейска чиновник въ Яш. Въстаниците съобщават иронично, че Яшкия централен затвор се прикрито и поправил за приема на нови въкооставени гооци някои от бившите министри.

Букурешката преса посвещава удови статии на два годишната от възвизето на Ромъния въ войната, след като освета създаденото положение, съ сили думи осжда виновниците на крушение на Ромъния, които и днес упротират. И днес, завърши септември „Стягул“, разрушението се чувствува повече от тиз, за които то бв жестоко потвърждение на техните предвиждания, откоството от самите негови автори, които и сега не могат да знаят своето престъпление. Тъ се боят от правосъдието и предпочитат посто разрушената от тях държавна лодка да плува към нечисти и бурни вълни с надеждата, че ще мене чудят кораб, който да ги прабере и спаси от отговорности. В „Лумина“ е също скептичен по отношение на настроението верба по външните състояния. Това, което стана около нас, пише той, не е насрещително. Малина са научили нещо от горчивия урок на войната. Голямото мнозинство и най виновните върват, че могат да продължават своите органи и черор.

Надеждата ни е само долу въ народа, гдето кипат нови мисли и чувства и гдето прониква съзнанието за човешките права. При прага за обновлението, на което трябва да се посвети новото поколение, казва „Ронацера“, ний не се отчайваме, но въ боли, защото тий малко сме научили от жолското училище на събитията и тий малко сме забравили от старото.

Абонамента на в. Добруджа
за г. дна 16 лева

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агония радехостостра)

Возрещиците въ Япония.

Лондон. На Таймс съобщават от Токко: След като краля, правителството и едрите търговци направиха значителни подари, за да заложат бидните, властите взеха различни мърки, за да отстранят несправедливостите въ разпоредбата на храната и, за да потушат недовербата въ Токко, ограбени са много магазини. Във всички локати са затворени. Въ столицния град безредиците сравнително са по-малко, откоството въ западните градове.

Арменските парламенти.

Съобщават от Цариград: Според едно известие, пригласено на един прб биващ тук член от депутатната на Еричан, арменския парламент бил отворен на 1 август, въ присъствието на турски, германски, австро-унгарски, персийски и украински представители.

Испания и Германия.

Берн. „Temps“ се научава от Мадрид, че министърът на обществените работи Камбо заявил пред журналисти, какво той не върва въ едно осмислене на отношенията между Германия и Испания. Посланията била, обаче, принудена да запази интереса на своята търговска флота.

Конгресът на българските жени за Добруджа.

Върху съжитието на българина въ пята към реализирането неговите национални идеали — българската жена — не забавя да направи своя апел и за присъединението на Добруджа към България. Този апел е толкова ценен, защото иде от дълбочината на възмущенията събитъ на българката, капиталата „мъжът и терзанията на робството“. Въ заседанието на конгреса на българските жени на 23 т. м. Балчикската делегация г-жа Ст. Димитров и направила своя апел съ следните малко, но пропити съ любов към свободата, думи:

„Сега е момент да се осмисли и за Добруджа. Като добруджанка, изпитала мъжките и терзанията на робството, не мога да остана безчувствена и чрез тоя грандиозен събор да не си кажа думата. Аз, азире към правителството да „направи“ всичко необходимо за присъединяване на цяла Добруджа към обединена България, защото това е право“. След нея г-жа П. Узунова е добавила: „Въ нашето дружество много пъти сме вземали решения за присъединяването на Добруджа към майка България. Дружеството мислеше, че гласът му ще бъде слаб. Като добруджанка, изпитала мъжките и униженията на робството, аз, азире от 3 години, издигам глас, който да се подеме от цялостния конгрес, от цялостния народ, от цялостния съвет. Безчинствата на виха бяха неоспорими. Българските войски извърши чудеса за нашето освобождение и ние трябва да благодарим пред него. Тези хубави думи на българските патристи са били посрещани от цялостния конгрес съ бурни вълнопадания.“

Дронтини

Траурният ден въ Бабадаг. 28 август — общият траурен ден въ Добруджа, отреден за честване паметта на трагично загиналият отвлечен добруджанец, по покана на Българския мистен доброямитет, се отпразднува съ пахата въ дърквата „Св. Димитър“ при стечението на всички представители на бълг. военни власти и гражданството.

Мистният освещение — архиепископът наместник държа реч за мъчениците — добруджанци

Отпразднуване освобождението на град Добрич. На 4 септември т. г. Добричане отпразднуваха своето освобождение. По тая случай се правят трескави приготовления. Научаваме се, че въ денят на празненството ще се открие вилата на соборната джамия, която първа има честта да бъде въ Добрич. Ще прикатостват представители от разни градове, г-н Генерал Кантарджиев — Освободителя на града и др. Добричане празнуват втори път своето възвръщане!

Грижи за отвлечените. По съвдвни, които ежеседно пристигат въ Ц. Д. Н. Съветъ, се констатира, че съ стотици, може би и хиляди добруджанци още стоят въ Молдова, задържани от ромънските власти. Въ затворите на Яш, Търговица, Хуш, Дорохой и другад още лежат отвлечените, които ние сме длъжни да спасим.

За издирването и установяване числото на тия още отвлечени отвлечени, бурото на възпомяването при м-вото на войната организира една особена ромъно-българска комисия, която да обходи разни пътища, центрове на Молдова, дѣто се придиоже, че има задържани наши отвлечени. Вътрешните желаниа. Добруджанската организация дава свои представители — членове въ тая комисия: единият от Кюстенджа, а другият от Тутраканъ. Комисията тая дна замислава.

Митинг въ Добруджа. Според едно съобщение на в. „Либанос“, открити са митинги въ Бабадаг, Тулча, Мичинъ, Исака и Хърсово. Друго едно съобщение пък на в. „Радикал“ гласи: „Митингтерото на елпаниите днес надела наредбъ, въ които въвежда митингния контрол върху пратките, които се изпращат от кондоминиала Добруджа за България и обратно. Въввни пратки съ произход от кондоминиала Добруджа из от България трябва да носят удостоверение за произход, за да не плащат мито. При приемане на думата на Добруджа по Букурешкия договор, митницата въ Ромул-Оранц ще констатира това

Женското благотворително д-во „Евдокия“ въ Бабадаг е издало покани към гражданите и гражданките, без разлика на възрастност, да присъстват при освещението му, което ще се извърши на 1-й идущия месец въ неделя, 10 ч. пр. плащ въ адроначелство уличите „Св. Кирил и Методий“. След въдсвѣта ще има утр при съдебността на тукашния пивесни хоръ.

Бабадаг — Прѣхраната на населението. Две трети от града се нуждаят от помощ. Най-главния въпрос е набавяне брашно. Другите продукти — месо, мляко, зеленчуци, макар и скъпи, но се намират на пазари. Общината е въ невъзможност да удовлетвори нуждающите се, тий като от постижението — „усм“ от мелничите, една се получават 400—500 кг. брашно. Тия, които имат пари, са принудени да купуват брашно от търговци по 8—10 ле.

По искането на Бабадаг, „Тулчанският комитет по прѣхраната“ отпуснал 5000 кг. царевица. Бързо са изпратени каруци до Мичинъ—Гечинъ, за да вземат отпуснатото и да се раздаде на гладуващите.

Ще раздават ржъ за сѣме. Бабадашкият военен агитмет към земеделците въ Бабадаг да запашат количеството ржъ, които ще им се даде за посѣване сѣмента.

Фураж за Св. Добруджа. Пипатъ на от държата: Известно е, че въ Южна Добруджа се намира въ изобилие пѣвна (нова и стара). Защо не се направят постилки за закрѣпане част от нея за нуждестото се население от Св. Добруджа? Цѣла камара от многогодишната пѣвна, която въ Балчикско е въ изобилие, гние, изразходва се безплатно и гори!

Колко хубаво би било, ако се бв разрешило на известна фирма да закупи едно количество и да го арпиродадо от отвлечените транзитъ печалб. Най-малко, зашто държавата не я достави, тая разполага съ нужните средства, хора и прѣвози. Азъ съмъ мислелъ, че никой селанин не ще даде вѣхтата и непуждна нему пѣвна по-малко от 0 08 л. кал., особено като се има изпрѣдъ гдетъ вѣхтото е рѣдизначено. Г-в.

Земеделческите машини. До сега държавата на прѣхраната е доставила за нуждѣта на земеделците стопанства въ сраната 112 въгона земеделски машини, които са разпръснати между воезението чрезъ клоновѣта на Земледельската банка.

Бюджетътъ на общината община. Мити-стра на вътрѣшната работи е утѣрилъ бюджета за тая година на балчикската община. Редовния приход е отвлеченъ на 212 428 л. срещу разходъ 146 428 л. Извънредниятъ приходъ възлиза на 15 000 л., а въвънредния разходъ на 81 000 лева.

Миниини. Получи се въ редакцията на I. год. II отъ дѣтското списание „Българче“. Мотото на списанието е „Любовъ къмъ отечеството, наука и труд“. Съдържанието на кн. I е извлечено отъ хубави отикове, приказки и картини. Приорачваме го отъ все отрдце на нашите малки четци — добруджанчета, които тий много обичатъ да четатъ и декларираатъ на своя роденъ български езикъ. Цѣната му е 5 лева годишно и пакила въ ст. Своя.

Обявление.

Управлението наследството на Н. Хр. Ючорманоси — Варна, извѣстна за знание, че бившия счетоводител въ контората на Наследствения на Н. Хр. Ючорманоси — Русм Нейчевъ отъ 20 юний т. г. е освободенъ отъ длъжността си като счетоводител.